

Rosa Maria

— Mikail Dede · 27 Aralık 2020

Bir elde kadeh bir elde sigara
kandilleri yaktığım bir gecede
seni arıyorum her düşen hecede

ard- arda kaç köhne yılları sokaklarda
yaşadım
arsız virane sözlerin gönlüme zemheri bir lodos
ustura gözlerin yüreğimi bin parçaya
böldü
pusuya yatmış tan vakitleri tüten zehirim
zindanlarda

altın saçların yollarımı kesen eşkiya
ışıl- ışıl gürül- gürül akan kahpe şehirde
bir ben bir sen öldük idamın sehplarında

birkaç gül serptiğim sokakların
güz vaktine düşen eylül gibi yağmurlu
ıhlamur çiçeği gibi kokladığım bir sen
rüyalarımından sakladığım bir sen

ard-arda kaç kez
yazdım gün batımlarına
bir tek seni bir tek seni...

bir tek sen... Rosa Maria
attın beni dipsiz kuyulara
bir tek ben
haykırdım
yıldızlar gibi yok oluşuna

gönlüm hasretinle divane deli
gözlerin yüreğimin süvari seli

gözlerin ateş gibi yakar yitik kefenimi

esen rüzgarın en ıssız uğultusunda
bir kibrit çöpü gibi yanan ışığım söner

apansız bağrıma çöken akşamlar da
bir elimde kadeh bir elimde sigara
yitiğim sensizliğin yoksul harabelerinde...